

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats: 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mítj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

LA QÜESTIÓ DEL NERVION

¿Y la projectada esquadra
qué s' ha fet al cap-de-vall?
¡Un *Mónstruo* que s' engoleix
la fortuna nacional!

ROBA BRUTA

o hi ha medi humà de que 's fassi una verdadera bugada, tal com s' han de fer aquestes coses: picant, mullant, caragolant, fregant, ensabonant, posant la roba al cubell, escaldantla ab un bon lleixiu, y per fi de festa pujant al terrat á extèndrela, á la vista de tothom.

¿Sabrian dirme per quin motiu no 's fa una cosa tan natural?

¡Ah! Tal vegada 's considera qu' es tan bruta la roba que s' hauria de rentar, que per més bugada que 's fes, sempre hi quedarian las mateixas tacas.

Aquí tenim, per no citar més exemples, la historia dels Astillers del Nervión. Es un dels escàndols majors que registra la historia dels partits monárquichs.

A primers del sigle varem sufrir un desastre inmens, del qual no s' ha pogut reposar may més la marina de guerra espanyola. Me refereixo al combat de Trafalgar: una derrota que 's converti en un dia de gloria per Espanya. A lo menos los nostres mariners sapigueren lluytar com uns braus y sucumbir com uns héroes. ¡Y tinguis en compte que 'l Cánovas de aquell temps de rebaixament y decadencia, no era altre que 'l antipàtich príncep de la Pau!

A lo menos llavoras los barcos de guerra se 'n anavan á pico batallant ab 'l enemich, vomitant foch y plom, acribillats, destrossats, esmicolats. Sols 'l aygua del mar engolintsho tot, apagava las erupcions patrióticas de aquellas naus convertidas en volcans.

Pero avuy... ¡Ah! Avuy los barcos de guerra se 'n van á fons avants de neixer.

La nació s' imposa 'ls més grans sacrificis per tenir una esquadra: se li munyeixen los milióms que no pot donar naturalment, apretant fort la grapa; s' empenyan los seus recursos del porvenir; se l'arruina sense la més mínima consideració, y 'ls barcos se quedan per fer.

Una concepció tan cara, tan costosa, y 'l part se converteix en abortament y las poderosas máquinas marinas en una informe colecció de fetos.

¿Qui té la culpa de tot aixó?

Fácilment se pot respondre á la pregunta.

La culpa de lo que passa la té tothom. Los constructors de la esquadra non nata per la seva informilitat: los gobernants per la seva impericia: los que medran ab aquestas desdixas nacionals per la seva truaneria: 'l país enter per la seva debilitat, per aguantar impassible tant vilipendi.

Si, lo que 'ns succeheix ens está molt ben empleat.

Perque tot lo que passa es fill de lo mateix. Consentim que 'ns governi qui té 'l atreviment de imposarse: tolerém que las lleys, origen dels poders públichs, siguin falsejadas ab lo major cinisme: pasém bonament perque 'l sistema parlamentari 's converteixi en una ridícula parodia de lo que deuria ser, y al cul del sach ens trobarém ab las engrunas.

Nervions, Trasatlánticas, Ferrocarrils del Oest, Tabacaleras, empréstitos ruinosos, primas suculentas, jugadas de bolsa preparadas y demás negocis per 'l istil que engreixant á un reduhit número d' espavilats, deixan á la gran massa del país sense camisa y sense pell.

Aixó es lo que passa y aixó es lo que 'l país tolera, y que per tolerarho ve repetintse de una manera desesperadora.

En la qüestió dels Astillers del Nervión semblava que la cosa havia d' esbotzarse. A lo menos venia anunciantse que la bugada seria pública, á la vista de tothom:

En Martínez Rivas estava enfutismat y enviava telegramas y escribia cartas altaneras contra en Cánovas, que donavan á comprendre que 'l país que tot ho paga, al últim ho sabria tot.

En Cánovas, arrepenit de haver criat corps que volian treureli 'ls ulls, se quadrava y deya: —Que vingui en Martínez Rivas, que vingui al Congrés que allà 'l espero.

En Sagasta, per la seva banda no tenia més que estirar la mà per recullir las guías, lo únich que havia de quedar dels combatents.

Tot se preparava perque darrera dels barcos se 'n anés á pico 'l govern... y darrera del govern tal vegada un'altra cosa.

Donchs ara, al últim quedém en que no hi ha res de lo dit. Sobre 'ls escàndols del Nervión s' hi tira un

vel piadós, millor que un vel una estora. La roba bruta no 's rentará. Las bugaderas tenen por.

Diputats republicans: ¿com deixeu passar aquesta ocasió de fer vosaltres lo que 'ls monárquichs s' abstenen de realisar?

No ho entench.

O no representeu res, ó tindriau de ser los adalits que despertessin la dormida virilitat del poble espanyol. Ocasions com la present no es possible desperdiciarlas.

Busquéula la roba bruta que 'ls partidaris de la monarquia amagan y recatan. Busquéula y la trobaréu. Quan la haguéu trobada extenéula perque la puga veure tothom.

Y si tocarla ab las mans vos repugna, anéula escampant á puntadas de peu. Després de tot, no 's mereix altra cosa.

P. K.

CONTRAST

Mientras la Natura escampa sos dots; cubrint camps y serras de fresca verdor, y 'ls jardins omplena de flayrosas flors, mientras las aucellas entonant cançons omplen d'alegría y anyoransa, 'ls cors; mientras la suau brisa petonejaho tot y 'l cel llensa mostrás de pólsina d'or, veig un pobre poble que 'tè gran condol perque una manada de afamats llopots están devorantlo sense compassió.

Per 'quest pobre poble tots los cants d' amor de la Primavera, y todas las flors semblarán que siguin fullas de Tarder. Consoli á aquell poble ¿Ho sent, Don Antón?

PEPET DEL VENDRELL.

DEMA, diumenje, se celebra en lo districte de Tarrassa l' elecció de un diputat á Corts.

Sabém de sobras los medis ab que conta 'l Sr. Sedó, representant de la idea monárquica, y 'ns consta així mateix la forsa de que disposa 'l Sr. Jover, que representa la idea republicana.

Conta aquest últim ab la gran majoria de aquell republicá districte, y 's refia 'l primer de la pressió oficial, y en últim extrem s' encomana á Santa. Tupinada, patrona de las malas causas.

Pero la pressió oficial resulta ineficás, quan los electors desplegan la deguda energia per contrarrestarla, y las tupinadas son completament impossibles, quan lo cos electoral s' imposa. Exemple: la elecció de Salmerón en lo districte de las Aforas.

Republicans del districte de Tarrassa: imitéu demá aquest gran exemple, y la santa causa de la República vos contarà entre 'ls seus defensors més decidits y més entusiastas.

Per primera vegada 'l govern ha donat un gran disgust al famós arcalde de Reus, Sr. Prius, ab tot y ser nombrat de Real ordre.

Lo govern li ha dit que no tenfa facultats, com ell se figurava, pera nombrar als empleats de consums, sent aqueixas facultats privativas del Ajuntament.

Ja ho veu, Sr. Prius: tot Reus li gira la cara y 'l govern li gira la espatlla. Está débil y á punt de caure. Si vol apoyarse ab la vara, la vara se li doblega.

¿Vol que li dongui un bon concell, Sr. Prius? Donchs figuis al llit, tápis bé 'l cap y suhi. Sobre tot procuri que 'ls ganxets no li vegin may més la cara.

Alguns bisbes francesos han escrit no sé quin document contra 'l govern republicá, y 'l govern de la República, de bonas á primeras, els ha retirat las pagas.

Es lo gran sistema. Per rebaixar las sanchs, res millor que la dieta.

Pero no n' hi havia prou ab aixó. Lleó XIII ha es-

crit una carta als prelatos francesos, recomanantlos la més absoluta obediencia als poders públichs, y que no 's cuidin de altres interessos que dels drets espirituals de la iglesia.

Resum: lo govern republicá 'ls dona codillo, y 'l Papa 'ls venta moquillo.

Diguin: ¿no n' hi ha prou ab aixó per tirar la mitra al foch?

Lo germá del héroe de Sagunto, per 4 vots contra 3, s' ha quedat sense 'ls 30,000 rals de cessantia que intentava cobrar, en sa qualitat d' ex-conceller d' Estat.

A D. Arseni aquesta resolució deu haverli fet batre aquell cor ab que acostuma á executar las sévas corassonadas.

Héroe del garrofer: ¿quin dia desenvainas la espasa de Sagunto per afeytar á n' en Cánovas?

Los estudiants de medicina de Valladolid han xiulat al curandero Sequah y 'l tal curandero, per efecte de la xiulada, no s' ha atrevit á exercir ni un dia més la seva industria.

En cambi bé 'l han xiulat, en nom de Déu, al curandero Cánovas.

Y ell continúa exercint com si li diguessin Llucia.

Apenas s' ha anunciat que 's reanudarian denou las relacions comercials entre Espanya y Fransa, la Bolsa ha experimentat un' alsa considerable.

Está vist: ab sol acostarnos á una República per contreure amistad ab ella, la Bolsa puja.

¿Qué succehiría, ciutadans, lo dia que fessim alguna cosa més? ¿Qué succehiría lo dia que la proclamessim?

A Italia hi ha crisis ministerial y no saben com sortirse n'.

Si 'l Hisenda italiana nadés en or, no hi hauria tal crisis, ni dificultats de cap mena.

Pero 'ls quartos escassejan, y no 's troba ningú que vulgui ser ministre.

Casa sin harina, todo es mohina.

La farina de Italia s' ha fet malbé sostenint un rango militar molt superior á las forsas de la nació.

Ab la idea de fer 'l home y poder figurar al costat de Austria y Alemania, Italia s' ha anat empobrint, y avuy se troba que no pot donar un pas de pur extenuada.

¡Casa sin harina!

¡Vaja, que Italia, ab la farina que tenia, ha fet un pa com unas hostias!

Los moros del Riff han realisat una agressió contra un llaut espanyol, robant tot lo que hi havia á bordo y emportantse'n cautiu al patró.

Y lo més trist es que després de cometre aquesta hasanya s' han quedat d' alló més tranquils.

Res tenen que temer dels nostres gobernants, los quals ja fa temps que practican la máxima de: «Afártam y digam moro.»

Llops ab llops may se mossegan. Y moros ab moros tampoch.

Diu un periódich:

«Lo ministre de la Guerra y 'l inspector de caballeria han estat avuy á Palacio, al objecte de presentar á S. M. un oficial de la inspecció de la dita arma que lluhfa 'l nou uniforme.»

«Aquest ha merescut l' aprobació de la reyna.» Entenémnos: ¿qui? ¿L' oficial ó 'l uniforme? ¿Lo vestit ó 'l maniquí?

L' ex-rey Milano de Servia está montant una grandiosa casa de joch.

Després dels grans disgustos que va tenir ab la reina Natalia, deu voler probar si es cert lo que diu lo refrán: «Desgraciad en amors, afortunad en lo joch.»

De todas maneras no deixará de cridar l' atenció que tot un ex-rey pensi dedicarse á tal ofici.

Me sembla á mi que algú hauria de obrir una suscripció per evitar que un ex-monarca desacreditat de aquesta manera al gremi de las testas coronadas.

CARTAS DE FORA.—L' Ateneo obrer de Vilafranca, al celebrar l' examen dels seus alumnos, invitá al arcalde y á la Junta local de instrucció pública. L' arcalde hi assisti, pero no la Junta, lo qual, després de tot, no te res d' estrany, considerant que d' ella forma part mossen Pere, que ja fa temps que desde la trona brama y espeternega contra aquest centro d' ensenyansa, recomanant als pares de familia que s' abstinguin de ferli anar als seus fills.—Un individuo de la propia Junta, ex-comandant de milicia, republicá ahir y monárquich avuy, també 's negá á assistirhi. Ja no li faltava sino arraparse á la sotana de mossen Pere per fer tots los papers de l' auca.—De todas maneras los examens sigueren molt lluhits, haventhi assistit lo Sr. Pamias de Barcelona, qui tingué ocasió de pronunciar un eloqüent discurs.

Grans escàndols hi ha hagut á Lavid y Terrasso

la, ab motiu de la rectificació de las llistas electorals. Allà s'ha atropellat lo dret dels electors. Allà s'ha tractat d'expulsar del local a ciutadans honrats que tenian dret a presenciar l'acte de la rectificació de las llistas, allà, en fi, s'han quedat sense figurar a las llistas de 60 a 70 vots entre 'ls dos pobles.—Totas aquestas ilegalitats haurian pogut ser corretgidas en la Diputació provincial; pero no ha sigut aixís. Los Pantorrillas de las ciutats s'entenen ab los Pantorrillas dels pobles, y entre uns y altres la legalitat queda reven-tada.

L'orquestra de Teyá algunas vegadas ha assistit al enterro de algun amic, tocant sense retribució. Pero no fa molt tingué de retirar-se, tan gran fou l'escándol que promogué 'l rector de aquell poble. Y no content ab aixó digué que en los enterros de set capellans admetria la música; pero ab un capellá no més, de cap manera.—Si 'ls capellans cantessin de franch, com de franch tocan los músichs, de segur ja no ho diria. Ara li sab greu que 'ls músichs li donguin lliçons de desprendiment y generositat.—Lo mateix rector ha declarat la guerra a la CAMPANA DE GRACIA, anant de casa en casa dels que la tenen y oferintlos llibres del gremi de la llana, a cambi de nostre periódich. Inútil dir que sense que haguem arribat al istiu, 'l rector de Teyá s troba en plena cullita de pebrots.

Lo dimars de la senmana de Passió, á una vehina del poble de Masroig qu' estava al camp fent herba, li varen tirar dos pedretas. Girá la cara y s trobá un home al davant, qual home resultá ser, segons diu ella, Jesús Nostre Senyor. Los dos van parlar llargament sobre 'ls estragos que havia fet la pedra cayguda 'l dia avants y sobre 'l marit de aquella dona que no havia anat a confessarse, encarregantli que ho fés y que no renegués tant.—La semana següent nova aparició del home; pero aquesta vegada á casa de la dona. Nostre Senyor li preguntá si havia dit alló que li havia encarregat al seu marit: li recomaná de nou que li digués, y li prometé que no 'ls hi faltaria may mes res i cumplia aquell encàrrech.—La dona cridá al seu marit, y aquest baixá de dalt renegant, per qual motiu l'home titulat Nostre Senyor va desapareixer.—Registada la casa se trobaren ab que Nostre Senyor havia donat un cabás d'ordi al ruch, y deixat un santet de paper á la cadira en que s'havia sentat y dos santets més al capsal del llit y damunt la cuixinera ahont tenia 'l cap lo marit renegayre.—Divulgada la noticia, sigueren molts los llanuts que anaren pressurosos á besar la cuixinera ahont se van trobar las dos estampetas de cinch cèntims tres, que s venen á las botigas del poble, y un suscriptor á las *Dominicales del libre pensamiento*, després de besar la cuixinera s'ha convertit, y ara diu que li ha aparegut la Verge del Carme, qui segons noticias li va prometre que criant bé á la familia, y que sent ben devot, y assistint á las professons, y donantse forts cops de puny al pit, trobaria probablement qui li deixaria diners á rēdit.—Aquesta es l' historia que s conta á Masroig, historia de aparicions, miracles y conversions, que si no resulta mes divertida, será sens dupte perque 'ls que ho han organiat tot, no'n saben més.

QUIN FUERO!

— Llènseu al vol las campanas, feu salva ab deu mil canons, sortiu al carré ab banderas y músicas y pendons; vestiuvos tots de las festas, rigueu, balleu y canteu, per demostrar la alegría que us vessa per tot arreu; feu que corri la gran nova desde la montanya al mar: jara 'ls mossos de la esquadra tenen fuero militar!...
¡¡militar!!

Lo govern per darli á entendre lo gran afecte que 'ls té, ha volgut fells hi un obsequi que no costi cap diné. després de pesar la cosa ab la calma y atenció que mereixen los assumptos d' aquesta corporació, ha buscat als valents mossos; los ha cridat tots apart y 'ls ha dit:—Desde aquesta hora teniu fuero militar!...
¡¡militar!!

— ¡Quin honor!... Ja no hi ha medi d' establir comparacions entre ells y 'ls *guarda-paseos*, y 'ls burots y 'ls polissons; son un *cos de tomo y lomo*, més formal y distinguit que 'ls municipals de dia y 'ls municipals de nit. Si veyeu passá algun mosso, saludo de firme y ¡ar!... No feu bromas, que desde ara tenen fuero militar!...
¡¡militar!!

— Quan rodin per las montanyas, ¡sí! n faran pati de cors! ¡com enrogiran las novyas quan un mosso 'ls tiri flors! — ¡Aparteuvos dirá 'l poble, fentlos plassa á tot arreu: ¡teniu compte á enmatxucarlos! ¡no sabeu ab qui tracteu!—

No son ja la patuleya, que formavan ranxo apart: ¡son tan belichs com un altre! ¡tenen fuero militar!...
¡¡militar!!

Permetén, ab tot, que us digui, mossos nobles y aguerrits, que per disfrutá aquest fuero aneu massa mal vestits. Mentres portén un copalta qu'es la diversió del mon, y botinas de cinch tiras y cordeta al cinturón, per més que 'l gremi guerrero. us enclogui en lo seu art; sèmpre us vindrá un xiquet ample aquest fuero militar
¡¡militar!!

C. GUMA.

AL CEL

O Pare Etern está més cremat que 'l mon.

Acaba d' arribar al cel un mestre d' estudi, mort heróicament ab lo narro á la mà y 'l ventre buyt, y per ell s' ha enterat Nostre Senyor d' una pila de cosas que ignorava.
—¿Qu' ets—ha dit lo Pare Etern al nou arribat, quan un serafi l' ha portat á la seva presencia.
—Mestre d' estudi.
—¿De qué has mort?

—De miseria.
—No parlis mes: ja sé d' ahont vens.
—D' Espanya; si senyor.
—Cabalment fa temps que d' allí no ha pujat ningú, perque 'ls espanyols generalment van al infern ó al purgatori. Son tan pecadors, que casi no n' hi ha cap que pugua entrar al cel sense fer quarentena. Veyám, fèsmen quatre quartos de las cosas d' allá. ¿Cóm va Espanya?

—Cap per vall. Es lo pais mes desgraciat de la terra.
—¿Per culpa de qui?
—De tots: dels que manan y dels que obeheixen. Los uns perque fan lo que fan; los altres perque tenen prou paciència per deixarho fer.
—Explicat: donam unas quantas noticias frescas.
—Aviat está explicat tot. Hi ha un partit que s titula conservador, y en lloch de conservar no fa altra cosa que destruir. Hi ha un partit anomenat fusionista, que de llepar als que manan y aplaudirlos continuamente ne diu fer la oposició. Hi ha una pila de católichs que no van á missa y molta gent que va á missa y no creu en res.
—¿Be! ¿tan perversida está Espanya?
—Si senyor. Miri: ara s' han gastat una carretada de milions pera fer barcos y al cap de vall ha resultat que 'ls barcos encare han de ferse y 'ls milions ja s' han fós.

—¿Es que s' han quedat sense barcos?
—Y sense diners. Pera recullirne de nous, lo govern tracta d' estancar los mistos y las espardenyas, y ademés diu que augmentará la contribució y 'ls drets de consums, posará un nou impost sobre l' ayre que s respira y farà pagar un tant á todas las personas que tinguin singlot y estornudin.
—¿Si qu' está bonich!... Y la nació ¿quina cara hi fa en tot aixó?
—Ja li he dit: la nació callá, paga... y encare li quedan diners pera fumar y anar als toros.
—¡Ah! Aquests abusos no poden continuar: haig d' arreglarho.

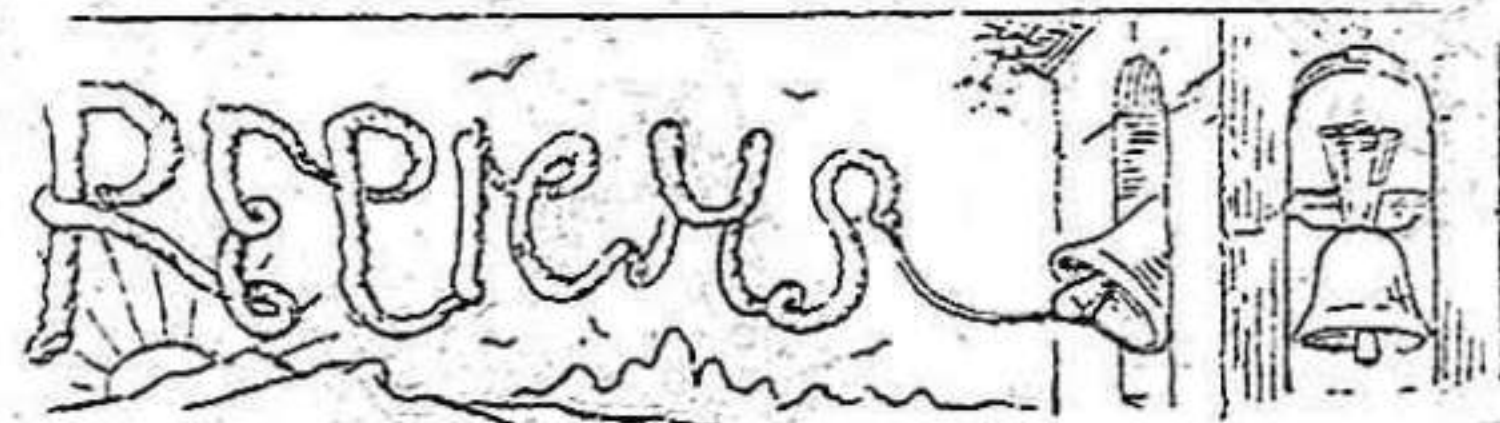
—Si... ¿cóm ho farà?
—Avisantlos, castigantlos... Aquest istiu los enviaré 'l cólera.
—Se'n riurán. Hi ha un sábi que 'l cura ab una xeringueta.
—Los inundaré.
—Ja hi están fets. Quan hi ha una inundació, plo-ran, s' exclaman y obran suscripcions; pero al cap de quatre dias ja ningú s recorda de l' aygua, ni se sab ahont son los quartos que s' han recullit pels inundats.
—Los portaré una guerra.

—Aixó es lo que volen. Sèmpre diuen qu' en temps de guerra es quan lo pais la balla mes grassa.
—Y donchs, tú que vens d' allí, digas, ¿que farias per arreglar aquell desgabell?
—Hi ha d' anar voste en persona.
—¿Jo? No'm rebaixo tant.
—Donchs envihi un delegat, un secretari qu' estudi-hi la qüestió sobre 'l terreno y veji si alló te adob ó si...
—¿O si qué?
—O si seria mes útil y cón Bient suprimir la Espanya y no pensarhi mes.
—¡Dimontri! Lo remey es radical... Veyám, envihém-hi un delegat, y segons lo qu' ell digui, resoldré... ¡Noys! ¡noys!...

Acudeixen tres ó quatre àngels.
—Crideu als Sants á reunió general ¡Depressa!
En un santiamen al rededor del Pare Etern s' hi agrupa la flor y nata de la cort celestial.
Deu explica en pocas paraulas l' assumpto que allí 'ls té congregats, y anyadeix:
—Vull enviar un investigador á Espanya: ¿qui hi anirà?
—¿Que hi vaja sant Peré!—crida un angelet, ab l' idea de que 'l cel quedi sense vigilancia.
—No—salta 'l vell pescador:—no puch anarhi; ab

aixó que ara s' diu dels petardos, no convé deixar la porteria sola.
—Que hi vaja sant Jaume... Ell es lo patró dels espanyols y...
—Y per aixó mateix ningú m' escoltaria. Son molt socialistas ara allí; ja no'n fan cas dels patrons.
—Donchs que hi vaja sant Miquel. Potser ab l' espanya s' faria respectar.
—Ja veureu—diu lo Pare Etern després d' haver meditat una estona:—ab lo que 'l mestre d' estudi ha dit, crech que lo millor será enviarhi un sant capás de respirar aquella atmósfera de traficas, Astilleros, Transatlánticas y demés estranyesas.
Y aixecant la veu, anyadeix:
—¡Sant Dimas!
—Presente.
—Demá anirás á Espanya.

FANTÁSTICH.

os diputats conservadors de Catalunya van fer esforços colossals perque s' anulés de nou l' acta de 'n Salmerón pèl districte de Gracia.

Pero lo qu' es aquesta vegada s' han hagut de quedar ab las ganas.

Mes suposém que ho haguessin lograt, ¿qué haurian conseguit ab aixó? Que s' haguessin convocat unas novas eleccions y haguessin rebut una nova llistó. Hi ha persona que quan s' ha acostumat á rebre bofetadas, després fins las anyora.

En Martos era l' advocat consultor de 'n Martínez Rivas y de la Societat constructora de la Esquadra avuy quebrada.

De manera, que molt avants de que 'ls barcos siguessin construïts, D. Cristino ja s' havia atracat de galleta.

Pero, vaja, que políticament, ja fa molt temps qu' en Martos es un naufrech.

En Cánovas ab aixó de 'n Martínez Rivas no sab lo que li passa.

La qüestió del Nervión l' ha posat nerviós. ¿Y en Sagasta qué fá?

Diu que 'l gall encare no está cuyt, per tornarse á seure á taula.

Republicans: ¡Ah, si arribessim á comprendre que ja ha arribat la nostra!

Vaja, ja tenim proclamat diputat de la nació pèl districte de Vich al duch de Solferino.

¡Conservadors, amichs de 'n Barnola: s' han acabat las llonganissas!

Y lo qu' es ara ja s' ha comensat á tirar bisbe á l' olla.

A Lieja (Bélgica), va estallar un petardo que destruihi una gran part de la habitació que ocupa 'l conde Minuette.

Se creu que l' autor de aquest atentat es un tal Peth.

¿Peth y petardo? Vels'hi aquí dugas cosas que s' avenen bé. ¿Y Peth y Belga? Tal para cual.

Després del primer de Maig ens vé á la memoria la conversa que Angel Muro va sostenir ab en Salmerón ja fa més de tres senmanas. Dita conversa va ser publicada en *Lo Liberal* de Madrid.

—Jo crech—va dir en Muro—qu' en lo primer de Maig no succehirá res, perque ara á Barcelona está la gent de bulla molt entretinguda. Per tot arréu se juga á la ruleta, al monte, á la carteta, etc., etc.

—¿Pero vosté ho ha vist?...—va preguntarli en Salmerón.

—Ab los méus propis ulls.

En Muro tenia rahó. Aixó sí: es necessari consignar que mentres més de cinquanta societats obreras van ser visitadas per la policia, tancadas, barradas y selladas, ni un sol casino, ni una sola timba, ni 'l més trist garito van ser inquietats per res.

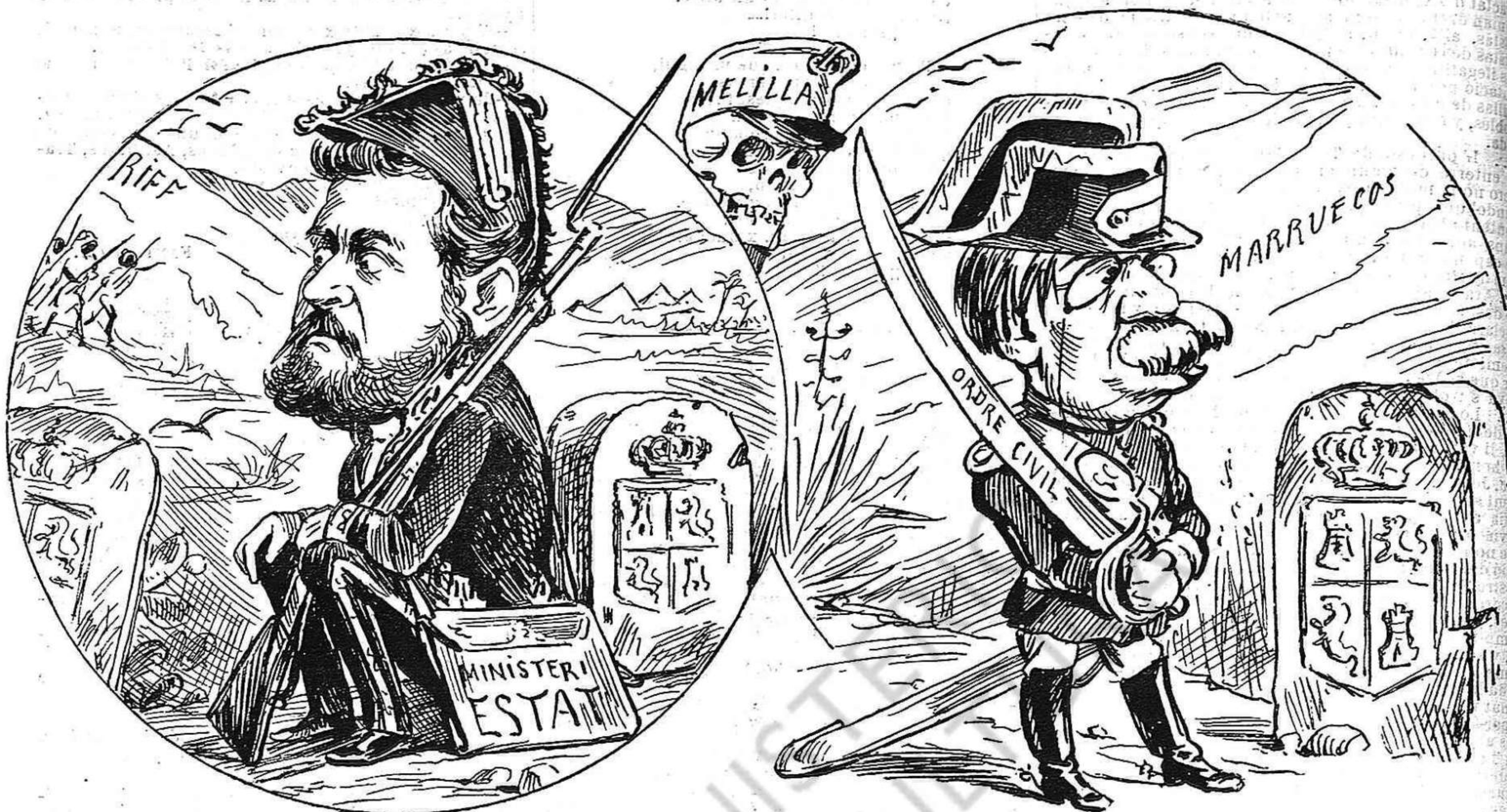
A lo menos los conservadors haurian de tenir la franquesa de sustituhir lo dret de associació que figura en la Constitució del Estat, pèl dret de pelarse 'ls diners en las casas de joch.

De aquesta manera la lley no sufriria detriment.

Final de un manifest anarquista:
«¡Viva el 1.º de Mayo obrero!»
«¡Viva la R. S.!»

MANERA D' EVITAR LOS INSULTS DELS RIFENYOS Á LAS ARMAS D' ESPANYA

Podrian enviarhi á n' en Tyrconel de centinella

O encare seria millor enviarhi al Mónstruo que té tan bona sombra

Escollin: ¿Y la T?
¡Cuidado, que la T es la lletra més generosa del alfabet!

En substitució del Sr. Sabadell que está impossibilitat de desempenyar l' arcaldia de Gracia, será nomenbrat, segons diuhen, lo célebre Feliu Martí.

Y deya un graciencn graciós ab motiu de aquest nomenbrament:

—No hi ha necessitat de que á n' en Feliu Martí li donguin la vara, porque es un home que ja fa molt temps que té la barra.

L' impost de las cerillas es un fet. Desde 'l pròxim Juliol avants d' encendre una cerilla será qüestió de pensar's hi.

Y la Tabacalera continuarà donantnos aquells puros tan dolents, que per acabarse 'n un, lo menos s' hi ha de gastar una caps de mistos.

Aquest dia 'm deya un fumador:
—Pero ¿quin dia cau aquest ditxós Cánovas?
—¿Per qué ho pregunta?—li vaig dir.
Y 'm va respondre:
—Perque el dia que l' enterrém será qüestió de acompanyarlo al cementiri portant cerillas en lloch d' atxas.

S' ha parlat en lo Congrès del submari Peral, y ha dit en Beranger:

—Se desarmará al objecte de aprofitar las planxas.

Vels' hi aquí qu' en Peral podrá dir que si vá fer una planxa, aquesta haurá resultat una planxa aprofitable.

Ja ha tornat de Madrit en Planas y Casals. Un socio del Cassino de la Rambla de Santa Mónica, que té ab ell molta confiansa, vá preguntarli:

—¿Qué tal li ha anat á Madrit, D. Manel?

—Molt bé, gracias á Déu.

—¿Y 's pot saber que vá anarhi á fer?

—No hi ha cap inconvenient. Vaig anarhi á arremengarme 'ls cuixots dels pantalóns per ensenyar las pantorrillas á n' en Cánovas.

—¿Y qué li vá dir D. Antón?

—Li esplicaré en confiansa. Vá dirme que s' havian apimat molt; pero que pel temps qu' hém de durar encare eran passadoretas

Se parla de una ronda volant composta de 180 pinxos que 's dedicarà á conseguir lo triunfo del Sr. Sedó en lo districte de Tarrassa.

Cada pinxo cobrará, segons diuhen, per aquest servey, quinze pessetas de jornal.

Modificant una mica l' adagi, podrém dir: — «Una bota de vi bó, un home valent y 'ls quartos de un candidat, prompte s' acaban.»

En Sedó, gerent de la fábrika del Cairat, teixeix y fila.

Pero vaja que com á candidat no fila prou bé.

Los republicans del districte de Tarrassa quedan encarregats de demostrarli.

Los republicans del districte de Tarrassa li embullarán la troca.

S' ha dessistit de gravar ab un impost la fabricació de cartas de jugar.

—Molt ben fet, deya un aficionat á estirar l' orella al gat —¿No prestém nosaltres grans serveys als candidats conservadors? Donchs es molt just que no 'ns apujin las eynas del treball, ó sinó renyiriam.

Lo bisbe de Madrit ha dirigit una circular als predicadors prohibintlos en absolut qu' en los sermons toquin cap qüestió politica y molt menos lo socialisme.

Jo, al séu puesto, hauria fet exactament lo mateix.

Y vels' hi aquí 'l primer cas en que un Prelat de la Iglesia y la CAMPANA DE GRACIA fem un bisbe.

ENDEVINALLAS

A dintre de una total m' enviá la Dos-dos-tres una primera-tercera qu' era escrita tota en vers.

Me contava qu' en Pasqual, qu' es un home casi vell, la demana per esposa puig la estimava ab anhel, y com ella te donada paraula de casament á un jovenet qu' estudia la carrera d' enginyer, vá contestarli ab un mico que 'l deixá parat y fret.

J. MORERA,

ANAGRAMA.

La Tot duya en una tot callo per l' hereu Parera: l' olorá, 'l trobá dolent y 'l tira á la claveguera.

PAUHET DE LA CINTA.

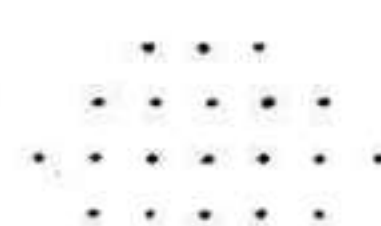
TRENCA-CLOSCAS.

ELVIRA GIL ARMENGOL

Formar ab aquestas lletas lo titul de una sarsuela castellana.

M. ARTÉS.

ROMBO.

Primera ratlla vertical y horisontal: consonant.—Segona: part de la persona.—Tercera: idem idem en plural.—Quarta: carrer de Barcelona.—Quinta: ciutat extranjera.—Sexta: número.—Séptima: consonant.

J. P. DE VIDRERAS.

GEROGLIFICH

EN

LI

HH

ABOGAT DELS POBRES.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciudadans Noy de Sans, J. Escolá del Vendrell, G. Colina, Un Sabi y C.ª, M. Pugés, Francisco Barber, Pauhet de la Cinta, Itram y Evob, M. Tarragó Chinchon, Dos Ximples, R. Giné (a) Salmernista, R. Ferriol C., J. Bullit y Prínago, Ramon Llei y Pau Carabassa.—Lo que 'ns envian aquesta semana no fá per casa.

Ciudadans Satanás, Milor, Trep y Sadsajup, E. Llavayol, Pep Galleda, V. Saforcada, L. Mir, F. Corbella V., Rey Nano y Moreno.—Insertarém alguna cosa de lo que 'ns remeten.

Ciudadá M. Riusec: Li doném gracias per l' envió.—Ciudadana Alegria: Es molt lleugeret.—Lo petit de casa: No vá prou bé.—P. Platnor: No podém fer nos eco de la noticia que 'ns remet.—J. Molas: Van bé los versos.—Indaleci Cucaracha: Idem los sonets.—Ll. Salvador: No passa de regulareta.—J. T. y R.: Lo sonet es fluix y desguitarrat.—N. Gay Vieta: Los pensamientos ván bé.—Quim Artigayre: L' article está molt bé.—Mayet: La de aquesta semana no es del género que preferim.—Amad... Oda: Es molt fluix.—J. Alamaliv: Vá bé.—J. B. San Cugat: Lo que 'ns diu no ho podém acullir en las nostras columnas.—T. P.: Lo sonet vá bé.—E. Martí Giol: Rebut l' article y 'ls versos. Lo primer vá bastant bé: en lo segon l' idea es aprofitable: la forma deiza bastant que desitjar. Respecte als dibuixos, s' han de trassar sobre paper blanc y ab tinta ben negra.—D. Bartrina: Aprofitarém la xarada. Lo Sr. Lopez no té cap inconvenient en complaurel: presentis donchs, á la botiga y anomenis.

LOPEZ, editor.—Rambla del Mitj, 20.

BARCELONA.—A. Lopez Robert, impresor.—Asalto, 63.